

год. IX., кн. 3, стр. 4, а заето отъ тетрадката на Мих. Икономовъ.

11. Изяснило се небето — печатано за пръвъ пжть отъ М. Грековъ въ сп. Свѣтлина, год. IX., кн. 3, стр. 4, а преписано отъ тетрадката на Михаилъ Икономовъ, ученикъ, отпосле и колега на Чинтулова.

12. Двама приятели — това стихотворение е печатано за пръвъ пжть въ сп. Свѣтлина, год. XIII (1905), кн. 6, по преписъ, изпратенъ отъ покойния гимназиаленъ учителъ Д. Стойновъ, който е билъ роднина на Д. Чинтуловъ. Освенъ този преписъ азъ притежавамъ и преписа на сжщото стихотворение, направенъ отъ г-жа Аргира Жечкова, заслужила просвѣтителка и колежка на Чинтулова въ Сливенъ.

13. Патриотъ — това стихотворение е печатано за пръвъ пжть отъ менъ въ „Сборникъ Добри П. Чинтуловъ“, Сливенъ 1922, стр. 207—210, по преписа въ тетрадката на г-жа Арг. Жечкова.

14. За срамъ на чуждитѣ езици — и това стихотворение е печатано за пръвъ пжть отъ менъ въ „Сборникъ Д. П. Чинтуловъ“, Сливенъ 1922, стр. 206, по преписа въ тетрадката на г-жа Аргира Жечкова.

15. Надгробенъ надписъ — тази епитафия, издълбана върху надгробната мраморна плоча на Ст. Гидиковъ, личенъ приятелъ на Чинтулова, е била съчинена презъ юлий 1871 год. въ Цариградъ, когато Чинтуловъ е билъ делегатъ въ народ. църковенъ съборъ.

16. Ти, вѣчно пжтнице — тази пѣсенъ предавамъ по преписа на г-жа В. Кожухарова, направенъ презъ 1872 год., когато тя като ученичка е участвувала въ хора при посрѣщането на митрополитъ Серафимъ въ Сливенъ. Този преписъ се покрѣва напълно съ преписа, който покойниятъ Д. Стойновъ е печаталъ въ сп. Свѣтлина, год. XIII (1905), кн. 6. Преписътъ, който е печаталъ С. Чакъровъ (М. Грековъ) въ сп. Свѣтлина, год. IX., кн. 3, стр. 3, е непъленъ и явно възобновенъ по паметъ. По „Свѣтлина“ предава текста и В. Пундевъ — Д. Чинтуловъ. София 1922, стр. 74.